

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání dne 16. ledna 2025 v senátě složeném z předsedy JUDr. Vlastimíra Čech a soudců Mgr. Dana Krátkého a Mgr. Markéty Jirsové o odvolání **státního zástupce** Městského státního zastupitelství v Brně a obžalovaného **J.F.**, nar. XXXXX ve XXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2024, č. j. 91 T 49/2023 - 742,

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 trestního řádu se z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek **zrušuje ve výroku o trestu.**

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovanému

J.F., nar. XXXXX ve XXXXX

se při nezměněném výroku o vině

ukládá

podle § 180 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání **27 (dvaceti sedmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) roků**.

Podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost, aby v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 67 odst. 2 písm. a) a § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá** peněžitý trest ve výměře 200denních sazeb, kdy jedna sazba činí částku 500 Kč, tedy celkem 100.000 (sto tisíc) Kč.

II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **z a m í t á .**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J.F. uznán vinným přechinem neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 180 odstavec 1, odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku (v bodech 1, 2, 5) a přechinem poškozování cizích práv dle § 181 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku dílem dokonáný (v bodech 1, 2, 5, 9) a dílem ve stadiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku (v bodech 3, 4 , 6 až 8, 10 až 24), které podle skutkových zjištění soudu prvního stupně spáchal tak, že v období od září 2020 do 25. dubna 2022 v Brně, či dalších místech, jako provozovatel a majitel několika osobních motorových vozidel, se kterými bylo spácháno protiprávní jednání v dopravě, se záměrem vyhnout se odpovědnosti za své protiprávní jednání, zmaření projednání protiprávního jednání odpovědnosti provozovatele vozidel, vyhnout se odpovědnosti a sankci pro své protiprávní jednání, nebo i ze msty, písemně uváděl správnímu orgánu Statutárního města Brna, Odboru dopravněsprávních činností, se sídlem Kounicova č. 67 v Brně, osobní údaje osob, včetně osob různých státních příslušností, které si opatřil ze spisových materiálů vedených orgány veřejné moci při uplatnění svého práva nahlížet do spisového materiálu, kde poškozované osoby byly v postavení svědků, strážníků městské policie, nebo osob samotných úředníků, kteří vedli spisové materiály pro jeho protiprávní jednání, či angažovanosti v organizacích, např. Romea, Hnutí Duha, či Děti země a politicky exponovaných osob, přičemž svým jednáním zasáhl do práv níže uvedených poškozovaných osob na nedotknutelnost její osoby a soukromí, na zachování lidské důstojnosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

osobní cti, dobré pověsti a na ochranu jejího jména, případně byl s možností takového následku srozuměn, kdy takto konkrétně:

1) vědomě úmyslně a nepravdivě a ze msty sdělil písemně dne 16.12.2020 a dne 28.5.2021 ve správním řízení vedeném Magistrátem města Brna, za účelem vyhnutí se postihu a odpovědnosti ze spáchaných přestupků, nepravdivě jako provozovatel vozidla tov. zn. OA ALFA ROMEO 147, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného - strážníka Městské policie Lázně Bohdaneč M.J., nar. XXXXX, které si opatřil ze spisového materiálu Magistrátu města Pardubice, vedené pod č.j. sp. zn. OSA/P-1382/15-D, kde měl procesní postavení podezřelého, a ve kterém poškozený M.J. vystupoval jako svědek, a tímto je ve dvou případech neoprávněně použil s tím, že poškozeného M.J. vědomě nepravdivě označil jako osobu, která řídila jeho vozidlo v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna Odborem dopravněsprávních činností, pod č.j. MMB/0505276/2020, ke kterému došlo dne 4.9.2020 v 20:55 hod., na Třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kdy pachatel přestupku s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147, RZXXXXX, nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dále v řízení o přestupku vedeném pod č.j. MMB/0203782/2021, ke kterému došlo dne 11.1.2021 v 20:55 hod., na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kdy pachatel přestupku s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147, RZ XXXXX, nedodržel povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, a dále také minimálně v uvedené době použil takto získané osobní údaje poškozeného M.J., nar. XXXXX, včetně bydliště, jeho fotografie, i fotografie jeho nezletilého syna, a umístil je na volně dostupné webové stránky www.30kmh.cz a <http://acab.cikus.net/150919-mplb/>, s hanlivým textem ohledně „ozbrojených šimpanzů z MP Lázně Bohdaneč“, kdy tímto jednáním způsobil M.J., nar. XXXXX, vážnou újmu na jeho právech, která spočívala zejména v nutnosti bránit se ve dvou případech nepravdivému nařčení z protiprávního jednání, v písemném podání vysvětlení ve věci, profesní újmu a snížení respektu při výkonu zaměstnání strážníka Městské policie Lázně Bohdaneč, a dále ve zveřejnění osobních údajů poškozeného M.J., s hanlivým textem na volně přístupné webové stránky, což v poškozeném vzbudilo obavu o bezpečnost jeho rodiny,

2) vědomě úmyslně a nepravdivě a ze msty písemně sdělil Magistrátu města Brna dne 16.12.2020 a dne 28.5.2021, osobní údaje v podobě jména, příjmení, data narození a adresy trvalého bydliště poškozeného strážníka Městské policie Lázně Bohdaneč T.P., nar. XXXXX v XXXXX, které si opatřil ze spisového materiálu Magistrátu města Pardubice, vedené pod č.j. sp. zn. OSA/P-1382/15-D, kde měl procesní postavení podezřelého, a ve kterém poškozený vystupoval jako svědek, a tímto je ve dvou případech neoprávněně použil s tím, že jako provozovatel vozidla tov. zn. OA ALFA ROMEO 147, RZ XXXXX, poškozeného vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností, pod č.j. MMB/0494516/2020, ke kterému došlo dne 3.9.2020 v 12:10 hod. na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel v místě přestupku s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, tímto jednáním porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, a dále v řízení vedeném pod č.j. MMB/0203778/2021, kdy dne 11.1.2021 v 16:50 hod. na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, tímto jednáním porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, a dále také minimálně v uvedené době použil osobní údaje poškozeného T.P., nar. XXXXX, včetně bydliště a jeho fotografie, kdy je umístil na volně dostupné webové stránky www.30kmh.cz a <http://acab.cikus.net/150919-mplb/>, kdy tímto jednáním poškozenému T.P. způsobil vážnou újmu na jeho právech v podobě neoprávněného nakládání s jeho osobními údaji a jejich zveřejněním na volně dostupných internetových stránkách s hanlivým textem ohledně „ozbrojených šimpanzů z MP Lázně Bohdaneč“, profesní újmu v podobě vysvětlování nadřízenému přestupkové jednání, kterého se nedopustil, újmy na cti jakožto úřední osoby a snížení respektu při výkonu zaměstnání strážníka Městské policie Lázně Bohdaneč, nutnosti se bránit ve dvou případech neoprávněnému nařčení z protiprávního jednání a v poškozeném také vyvolal obavu o bezpečnost jeho rodiny,

3) dne 28.5.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, osobní údaje poškozené osoby bývalého poslance Parlamentu České republiky S.H., nar. XXXXX, (zemřelý XXXXX), které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z prostředí internetu, kde jsou tyto údaje volně dostupné, a tímto poškozeného úmyslně nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č. j. MMB/0215651/2021/01, ke kterému došlo dne 24.1.2021 v 16:13 hod. na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, přičemž byl minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit poškozenému vážnou újmu na jeho právech, neboť se v době skutku jednalo o veřejně činnou osobu bývalého policisty dopravní služby, později poslance, dopravního experta a znalce, a to minimálně tím, že poškozený se bude muset dostavovat k podání vysvětlení na správní orgán, případně mohl být poškozený jako veřejně činná osoba v této souvislosti vystaven neoprávněnému mediálnímu zájmu,

4) dne 28.5.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného - bývalého zaměstnance Magistrátu města Jihlavy, Odboru dopravy J.T., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně v prostředí internetu, kde jsou tyto údaje volně dostupné, a tímto jej úmyslně nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č. j. MMB/0215747/2021, ke kterému došlo dne 26.1.2021 v 16:55 hodin na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, přičemž

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit poškozenému J.T. vážnou újmu na právech přinejmenším tím, že bude muset komunikovat s uvedeným správním orgánem a vyvracet podezření z přestupkového jednání,

5) dne 28.5.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě a ze msty písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 147 1.9 JTD, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného – úředníka referenta Magistrátu města Zlína O.Š., nar. XXXXX v Zlín, které si opatřil v souvislosti s vedením správního řízení u Magistrátu města Zlína, č.j. MMZL 52800/2020, kde obžalovaný vystupoval jako obecný zmocněnec osoby podezřelé z přestupku a poškozený jako úřední osoba, kdy poškozeného úmyslně nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č. j. MMB/0199975/2021, ke kterému došlo dne 6.1.2021 v 16:09 hodin na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147 JTD, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, a svým jednáním způsobil O.Š. vážnou újmu na právech, která spočívala zejména v nutnosti se bránit nepravdivému nařčení z přestupkového jednání a dále újmu na osobnostních právech v podobě obtěžování v soukromém životě a vystavil jej i riziku profesní újmy v souvislosti s výkonem zaměstnání poškozeného jako referenta Magistrátu města Zlína,

6) dne 28.5.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě a ze msty písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, osobní údaje poškozené bývalé policistky PČR M.Č., nar. XXXXX ve Zlíně, které si opatřil při nahlížení do spisového materiálu při řízení o přestupku vedeném u Magistrátu města Zlína, č.j. MMZL 052800/2020, kde poškozená M.Č., nar. XXXXX, vystupovala v postavení svědka, a obžalovaný byl v procesním postavení obecného zmocněnce osoby podezřelé z přestupku, kdy úmyslně nepravdivě označil poškozenou jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0199977/2021, ke kterému došlo dne 6.1.2021 v 16:09 hodin na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, přičemž byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit poškozené Č. vážnou újmu na právech minimálně tím, že bude nucena dostavovat se ke správnímu orgánu a vyvracet nařčení z přestupkového jednání a bránit se hrozbě sankce,

7) dne 30.6.2021 a dne 25.4.2022 vědomě úmyslně a nepravdivě a ze msty, písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, osobní údaje poškozené strážnice Městské policie Brno D. K., nar. XXXXX v Brno, které si opatřil ze spisového materiálu Úřadu městské části Brno střed č.j. 2060/MCBS/2019/0143625, kde vystupoval jako obecný zmocněnec osoby podezřelé a poškozená jako svědkyně, kdy úmyslně nepravdivě poškozenou označil jako osobu, která měla jeho vozidlo tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0269816/2021, ke kterému došlo dne 2.3.2021 v 14:17

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

hod. na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, a dále také v řízení vedeném Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č. j. MMB/0177682/2022, ve svém písemném podání zaslaném Magistrátu města Brna za využití osobních údajů poškozené získaných výše uvedeným způsobem úmyslně nepravdivě označil poškozenou jako osobu řidiče, která užívala vozidlo Alfa Romeo RZ XXXXX a s tímto vozidlem se dopustila přestupku dle § 125 c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000Sb., tím, že dne 15.2.2022 v 9:55 hod. na ulici Smetanova 705/55 v Brně nedodržela povinnost vyplývající z dopravní značky „Parkoviště s parkovacím automatem" (č. IP 13), čímž měla spáchat porušení povinnosti dle ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, kdy obžalovaný byl minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit poškozené K. vážnou újmu na právech tím, že bude nucena dostavovat se k podání vysvětlení ke správnímu orgánu a bránit se nařčení z přestupkového jednání a hrozbě sankce, a jednání se rovněž dopustil v úmyslu poškozenou jako strážnici Městské policie Brno dehonestovat v zaměstnání,

8) dne 30.6.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna, jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 156, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného Z.R., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z prostředí internetu, kde jsou jeho údaje volně dostupné ve spojitosti s neziskovou organizací Romea, přičemž poškozeného vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j MMB/0267389/2021/01, ke kterému došlo dne 12.3.2021 v 22:58 hodin na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, přičemž byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit poškozenému Z.R. vážnou újmu na jeho právech, neboť se v době skutku jednalo o veřejně činnou osobu spojenou s neziskovým sektorem, minimálně tím, že poškozený se bude muset dostavovat k podání vysvětlení na správní orgán, případně mohl být poškozený v této souvislosti vystaven neoprávněnému mediálnímu zájmu,

9) dne 30.6.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla OA BMW 116 I, RZ XXXXX, osobní údaje poškozené J. B., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z prostředí internetu, kde jsou její údaje volně dostupné ve spojitosti s neziskovou organizací Romea, přičemž poškozenou vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j MMB/0267390/2021, ke kterému došlo dne 12.3.2021 v 22:59 hodin na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. BMW 116 I, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, přičemž obžalovaný způsobil poškozené J. B. vážnou újmu na jejích právech, která spočívala jednak v nutnosti kontaktovat správní orgán a vyvracet podezření ze spáchání přestupku,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

navíc se v době skutku jednalo o veřejně činnou a také mediálně exponovanou osobu spojenou s neziskovým sektorem, a poškozená pocítovala s ohledem na její veřejnou známost obavy, že v souvislosti s nepravdivým oznámením bude vystavena neoprávněnému a negativnímu mediálnímu zájmu,

10) dne 30.6.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 156, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného D. Š., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z prostředí internetu, kde jsou jeho údaje volně dostupné ve spojitosti s organizací IQ Roma a Romea, přičemž poškozeného vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0272725/2021, ke kterému došlo dne 17.3.2021 v 10:06 hodin na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, přičemž byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobit poškozenému D. Š. vážnou újmu na jeho právech, neboť se v době skutku jednalo o veřejně činnou osobu spojenou s neziskovým sektorem v oblasti romské problematiky, dále tím, že poškozený se bude muset dostavovat k podání vysvětlení na správní orgán a vyvracet podezření ze spáchání přestupku, případně mohl být poškozený v této souvislosti vystaven neoprávněnému mediálnímu zájmu,

11) dne 30.6.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla OA BMW 116 I, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného F.B., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z prostředí internetu, kde jsou jeho údaje volně dostupné ve spojitosti s organizací Romea, přičemž poškozeného vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0272727/2021, ke kterému došlo dne 17.03.2021 v 10:04 hodin na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. BMW 116 I, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobit F. B. vážnou újmu na jeho právech, neboť se v době skutku jednalo o veřejně činnou osobu spojenou s neziskovým sektorem v oblasti romské problematiky, minimálně tím, že poškozený se bude muset dostavovat k podání vysvětlení na správní orgán a vyvracet podezření ze spáchání přestupku, a poškozený mohl být v této souvislosti vystaven také neoprávněnému mediálnímu zájmu,

12) dne 30.6.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 156, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného P.B., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, přičemž poškozeného vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0282144/2021, ke kterému došlo dne 21.3.2021 v 9:41 hod. na Třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhá

(V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit poškození B. vážnou újmu na právech tím, že bude nucen se lživému nařčení ze spáchání přestupku a hrozící sankci bránit, dostavovat se k podání vysvětlení na správní orgán a mohl být s ohledem na jeho mediální angažovanost také vystaven neoprávněnému a negativnímu mediálnímu zájmu,

13) dne 30.6.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla OA BMW 116 I, RZ XXXXX, osobní údaje poškozené J.R., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z prostředí internetu, neboť je činná v neziskové organizaci Romea, přičemž poškozenou vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0282146/2021, ke kterému došlo dne 21.03.2021 v 9:42 hod. na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. BMW 116 I, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, přičemž byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit poškození J.R. vážnou újmu na jejích právech, neboť se v době skutku jednalo o veřejně činnou osobu spojenou s neziskovým sektorem, dále tím, že se bude poškozená muset dostavovat k podání vysvětlení na správní orgán, případně mohla být poškozená v této souvislosti vystavena neoprávněnému mediálnímu zájmu, neboť obžalovaný takto nepravdivě označil více osob z neziskové organizace Romea,

14) dne 30.6.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 147 1.9 JTD, RZ XXXXX, osobní údaje T. V., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, přičemž poškozenou vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0282304/2021, ke kterému došlo dne 24.3.2021 v 17:22 hod. na třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147 JTD, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, přičemž byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit poškození T. V. vážnou újmu na jejích právech tím, že bude nucena se lživému nařčení ze spáchání přestupku a hrozbě sankce bránit, dostavovat se k podání vysvětlení na správní orgán,

15) dne 30.6.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 147 1.9 JTD, RZ XXXXX, osobní údaje poškozené ředitelky neziskové organizace Hnutí Duha A. K., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, přičemž poškozenou vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0285951/2021, ke kterému došlo dne 27.3.2021 v 08:39 hod. na Třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147 JTD, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit A. K. vážnou újmu na jejích právech tím, že bude nucena se lživému nařčení ze spáchání přestupku a hrozbě sankce bránit, dostavovat se k podání vysvětlení na správní orgán,

16) dne 30.6.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 156, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného M.P., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z prostředí internetu, kde jsou jeho údaje volně dostupné ve spojitosti se spolkem Děti země, přičemž poškozeného vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0285949/2021/01, ke kterému došlo dne 27.3.2021 v 08:37 hod. na Třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit M.P. vážnou újmu na jeho právech, neboť se v době skutku jednalo o veřejně činnou osobu spojenou s neziskovým sektorem v oblasti ekologie, dále tím, že poškozený se bude muset dostavovat k podání vysvětlení na správní orgán, případně mohl být poškozený v této souvislosti vystaven neoprávněnému mediálnímu zájmu,

17) dne 30.6.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 147 1.9 JTD, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného M.H., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z rejstříku právnických osob nebo živnostenském rejstříku dostupných na internetu, neboť se jedná o člena výboru spolku Děti země, přičemž poškozeného vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0288630/2021, ke kterému došlo dne 29.3.2021 v 14:12 hod. na Třídě Generála Píky 9, Brno - Černá Pole, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147 JTD, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry“ (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit M.H. vážnou újmu na jeho právech tím, že bude nucen se lživému nařčení ze spáchání přestupku bránit, dostavovat se k podání vysvětlení na správní orgán, případně mohl být v souvislosti se svým působením v neziskovém sektoru vystaven neoprávněnému mediálnímu zájmu,

18) dne 30.6.2021 a dne 22.7.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX osobní údaje poškozeného D.T., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z obchodního rejstříku, přičemž poškozeného vědomě nepravdivě označil ve dvou případech jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0296957/2021, ke kterému došlo dne 31.3.2021 v 19:49 hod. na Třídě Generála Píky 9,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

Brno, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA BMW 116 I, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, a dále pod č.j. MMB/0332947/2021, ke kterému došlo dne 22.4.2021 v 17:20hod. na Třídě Generála Píky 9, Brno, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednáním je způsobitelné způsobit D.T. vážnou újmu na jeho právech tím, že bude nucen se lživému nařčení ze spáchání přestupku a hrozbě sankce bránit a dostavovat se k podání vysvětlení na správní orgán,

19) dne 22.7.2021 vědomě úmyslně nepravdivě a ze msty písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 147 1.9 JTD, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného správního referenta Městského úřadu v Mikulově R. Š., nar. XXXXX, jakožto bývalého zaměstnance Magistrátu města Brna, na odboru dopravy a dopravně správních činností, kterého obžalovaný znal z dřívějšího vedení správního řízení proti jeho osobě, a jehož údaje si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z internetu, přičemž poškozeného vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0334994/2021, ke kterému došlo dne 23.4.2021 v 22:40 hod. na Třídě Generála Píky 9 v Brně, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147 JTD, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobitelné způsobit R.Š. vážnou újmu na jeho právech tím, že bude nucen se lživému nařčení ze spáchání přestupku a hrozbě sankce bránit, dostavovat se k podání vysvětlení na správní orgán, a jednání se dopustil také v úmyslu poškozeného jakožto bývalého zaměstnance Magistrátu města Brna (správního referenta odboru dopravy a dopravně správních činností) dehonestovat tím, že jej nepravdivě obvinil z přestupkového jednání,

20) dne 22.7.2021 vědomě úmyslně a nepravdivě písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX osobní údaje poškozeného A.V., nar. XXXXX, které si opatřil blíže nezjištěným způsobem, pravděpodobně z prostředí internetu, kde byly dostupné, jelikož se jedná o osobu politicky a veřejně činnou, přičemž poškozeného vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0334996/2021, ke kterému došlo dne 23.4.2021 v 22:40 hod. na Třídě Generála Píky 9, Brno, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 156 JTD SPORTWAGON, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Šikmé rovnoběžné čáry" (V13), která vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobitelné způsobit A.V. vážnou újmu na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

jeho právech, neboť se v době skutku jednalo o veřejně činnou a politicky exponovanou osobu – ministra zdravotnictví a člena vlády ČR, a to minimálně tím, že poškozený se bude muset dostavovat k podání vysvětlení na správní orgán, bránit se křivému nařčení z přestupku a hrozbě sankce, případně mohl být poškozený v této souvislosti vystaven neoprávněnému mediálnímu zájmu,

21) dne 23.3.2022 vědomě úmyslně a nepravdivě a ze msty písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 147 1.9 JTD, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného - strážníka Městské policie Brno F.N., nar. XXXXX, které si opatřil při nahlížení do spisového materiálu ÚMČ Brno Líšeň pod č.j. 6954/2021, sp. zn. 156/2021, kde obžalovaný vystupoval jako podezřelý a poškozený jako svědek, přičemž poškozený vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0057730/2022, ke kterému došlo dne 21.12.2021 v 7:09 hod. na ulici Lidická 1872/34 Brně, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147 JTD, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Parkoviště s parkovacím automatem“ (IP13c), Zóna B, oblast 1-14m, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednáním je způsobilé způsobit F.N. vážnou újmu na jeho právech tím, že bude nucen se lživému nařčení ze spáchání přestupku a hrozbě sankce bránit, dostavovat se k podání vysvětlení na správní orgán, a jednání se dopustil v úmyslu poškozeného jakožto příslušníka Městské policie Brno dehonestovat v zaměstnání a vystavit jej případnému postihu za údajně spáchaný přestupek,

22) dne 23.3.2022 a dne 25.4.2022 vědomě úmyslně a nepravdivě a ze msty písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 147 1.9 JTD, RZ XXXXX, osobní údaje poškozeného - strážníka Městské policie Brno Z.G., nar. XXXXX, které si opatřil při nahlížení do spisového materiálu ÚMČ Brno Líšeň pod č.j. 6954/2021, sp. zn. 156/2021, kde obžalovaný vystupoval jako podezřelý a poškozený jako svědek, přičemž poškozený vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0167313/2022, ke kterému došlo dne 9.2.2022 v 9:51 hod. na ulici Smetanova 705/55 v Brně, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147 JTD, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Parkoviště s parkovacím automatem“ (IP13c), Zóna B, oblast 1-14, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, a dále pod č.j. MMB/0063225/2022, kdy dne 22.12.2021 v 9:28 hod. na ulici Lidická 1872/34 v Brně, pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147 JTD, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Parkoviště s parkovacím automatem“ (IP13c), Zóna B, oblast 1-14, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit Z. G. vážnou újmu na jeho právech tím, že bude nucen se lživému nařčení ze spáchání přestupku a hrozbě sankce bránit, dostavovat se k podání vysvětlení na správní orgán, a jednání se dopustil v úmyslu poškozeného jakožto příslušníka Městské policie Brno dehonestovat v zaměstnání a vystavit jej případnému postihu za údajně spáchaný přestupek,

23) dne 25.4.2022 vědomě úmyslně a nepravdivě a ze msty písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 147 1.9 JTD, RZ XXXXX, osobní údaje

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

poškozeného - strážníka Městské policie Brno P.D., nar. XXXXX, které si opatřil při nahlížení do spisového materiálu ÚMČ Brno Židenice pod č.j. BZID 06652/22/UT/STEG, sp. zn. BZID 10095/21/35/PŘ/330/2021, kde obžalovaný vystupoval jako podezřelý a poškozený jako svědek, přičemž poškozeného vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0170821/2022, ke kterému došlo dne 11.2.2022 v 6:41 hod. na ulici Smetanova 705/55 v Brně, kde pachatel přestupku nedodržel v místě přestupku s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO 147 JTD, rz XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Parkoviště s parkovacím automatem“ (IP13c), Zóna B, oblast 1-14, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit P.D. vážnou újmu na jeho právech tím, že bude nucen se lživému nařčení ze spáchání přestupku a hrozbě sankce bránit, dostavovat se k podání vysvětlení na správní orgán, a jednání se dopustil v úmyslu poškozeného jakožto příslušníka Městské policie Brno dehonestovat v zaměstnání a vystavit jej případnému postihu za údajně spáchaný přestupek,

24) dne 25.4.2022 vědomě úmyslně a nepravdivě a ze msty písemně sdělil Magistrátu města Brna jako provozovatel vozidla tov. zn. ALFA ROMEO 147 1.9 JTD, RZ XXXXX, osobní údaje poškozené - strážnice Městské policie Brno J.K.K., nar. XXXXX, které si opatřil při nahlížení do spisového materiálu ÚMČ Brno Židenice pod č.j. BZID 06652/22/UT/STEG, sp. zn. BZID 10095/21/35/PŘ/330/2021, kde obžalovaný vystupoval jako podezřelý a poškozená jako svědkyně, přičemž poškozenou vědomě nepravdivě označil jako osobu, která měla jeho vozidlo v užívání v době, kdy došlo k protiprávnímu jednání řešenému Magistrátem města Brna, Odborem dopravněsprávních činností pod č.j. MMB/0172967/2022, ke kterému došlo dne 14.2.2022 v 12:10 hod. na ulici Smetanova 705/55 v Brně, kde pachatel přestupku nedodržel s vozidlem tov. zn. OA ALFA ROMEO, RZ XXXXX, stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Parkoviště s parkovacím automatem“ (IP13c), Zóna B, oblast 1-14, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000Sb. o provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, kdy byl obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání je způsobilé způsobit J.K.K. vážnou újmu na jejích právech tím, že bude nucena se lživému nařčení ze spáchání přestupku a hrozbě sankce bránit, dostavovat se k podání vysvětlení na správní orgán, a jednání se dopustil v úmyslu poškozenou jakožto příslušníka Městské policie Brno dehonestovat v zaměstnání a vystavit ji případnému postihu za údajně spáchaný přestupek.

Obžalovanému byl podle § 180 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvaceti sedmi měsíců. Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků. Podle § 82 odstavec 3 trestního zákoníku byla obžalovanému uložena povinnost, aby v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byl obžalovaný povinností nahradit poškozeným M. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 25 000 Kč, T.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 25 000 Kč. Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu byli poškození M. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a T.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX, odkázáni se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu byli poškození M.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX, a A. V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, odkázáni se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

2. Proti rozsudku podali včas odvolání jak státní zástupce, které zaměřil do výroku o vině i trestu v neprospěch obžalovaného, tak i obžalovaný J.F., které směřovalo do všech jeho výroků.
3. Státní zástupce v odůvodnění odvolání se zcela ztotožnil se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně, a částečně i s právní kvalifikací jednání obviněného, kdy však měl za to, že jako přečin neoprávněné nakládání s osobními údaji dle § 180 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, byť dílem ve stadiu pokusu, měl soud posoudit i další skutky, kterými uznal obviněného vinným, nejen tedy body 1, 2, 5. Soud prvního stupně uzavřel, že ve všech skutcích obviněného lze spatřovat přečin poškození cizích práv dle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný (v bodech 1, 2, 5, 9) a dílem ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (v bodech 3, 4, 6 až 8, 10 až 24) s tím, že u těch bodů, kde nebyla shledána dokonaná vážná újma na právech poškozených osob, je nutno spatřovat minimálně pokus o její způsobení, jelikož v jednání obviněného lze spatřovat dlouhodobost, systematickост, prvky msty a zjevnou averzi ve snaze cíleně dehonestovat poškozené osoby v jejich soukromém či profesním životě. Soud prvního stupně také správně poukázal na to, že výběr osob, jejichž údaje obviněný zneužil, nebyl z jeho strany nikterak náhodný. Státní zástupce poukázal, že soud prvního stupně v bodě 33. odůvodnění rozsudku uvedl, že souhlasí s podanou obžalobou v tom smyslu, že v bodech 1, 2, 5, 6, 7, 19, 21, 22, 23, 24, se jednalo o poškozené, jejichž osobní údaje byly shromážděny v souvislosti s výkonem veřejné moci a které obžalovaný neoprávněně sdělil či je zveřejnil. Kvalifikaci jednání obžalovaného v těchto bodech také jako přečin neoprávněné nakládání s osobními údaji dle § 180 trestního zákoníku (mimo body 1, 2, 5, kde tato kvalifikace byla soudem učiněna), však dle soudu prvního stupně brání ta skutečnost, že nedošlo k naplnění znaku způsobení vážné újmy na právech nebo oprávněných zájmech konkrétní osoby, jíž se tyto osobní údaje týkají. Státní zástupce vyslovil v této souvislosti přesvědčení, že jednání obžalovaného v bodech 6, 7, 19, 21, 22, 23, 24, měl soud prvního stupně kvalifikovat jako dílčí útoky přečinu neoprávněné nakládání s osobními údaji dle § 180 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku (ve spojení s body 1, 2, 5) spáchané ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Tato kvalifikace by měla být na místě právě s ohledem na argumentaci užitou soudem prvního stupně, který tyto body kvalifikoval jako přečin poškození cizích práv dle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jelikož naznal, že jednání obžalovaného směřovalo ke způsobení vážné újmy na právech a bylo způsobilé takovou újmu způsobit. Úmyslem obžalovaného bylo nepochybně poškozeným vážnou újmu na právech způsobit, na což lze usuzovat z charakteru jednání obžalovaného, na který soud poukázal (cílený výběr osob, dlouhodobost, systematickост, prvky msty a zjevná averze ve snaze cíleně dehonestovat poškozené osoby v jejich soukromém či profesním životě). Státní zástupce měl dále za to, že by kvalifikace jednání jako přečinu neoprávněné nakládání s osobními údaji dle § 180 trestního zákoníku mohla být na místě i u dalších poškozených, tedy nejen těch, s jejichž osobními údaji se obžalovaný seznámil v rámci vedení různých správních řízení, kde obžalovaný vystupoval jako podezřelý z přestupku či obecný zmocněnec, a poškození byli v rolích svědků či správních referentů. V případech poškozených pod body 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 se jedná o osoby, jejichž osobní údaje byly shromážděny veřejnou mocí v souvislosti s jejich působením v nadacích či jiných spolkách (Romea, o.p.s., Hnutí Duha, Děti Země). Obžalovaný pak tyto osobní údaje, se kterými se seznámil ve veřejně dostupných zdrojích (rejstřík obecně prospěšných společností, spolkový rejstřík apod.), zneužil a neoprávněně využil v souvislosti s nepravdivým označením těchto osob jako pachatelů přestupků s vozidly, jejichž byl majitelem a provozovatelem. Na tomto místě odvolatel poukázal, že společnost Romea, o. p. s., IČ 26613573, je obecně prospěšná společnost, vedená v rejstříku obecně prospěšných společností u Městského soudu v Praze, sp. zn. O 1XXXXX, kdy tento rejstřík je dostupný na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti <https://or.justice.cz>. V tomto rejstříku jsou pak uvedeny osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození, bydliště) poškozených Z.R. coby statutárního orgánu – ředitele, J. B. a J.R. coby členů správní rady, D. Š., F. B. a P.B. coby členů dozorcí rady této společnosti. Poškození své osobní údaje sdělili veřejné moci (státu) v souvislosti se svým angažmá v obecně prospěšné společnosti a obžalovaný tyto údaje neoprávněně sdělil jiné osobě v úmyslu způsobit Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

poškozeným vážnou újmu na jejich právech. Energetické družstvo Hnutí Duha, IČ 21266646, je družstvo vedené v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Brně, sp. zn. Dr 5876, kdy tento rejstřík je dostupný na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti <https://or.justice.cz>. V tomto rejstříku jsou pak uvedeny osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození, bydliště) poškozené T. V. coby členky představenstva družstva. Poškozená své osobní údaje sdělila veřejné moci (státu) v souvislosti se svým angažmá v družstvu a obžalovaný tyto údaje neoprávněně sdělil jiné osobě v úmyslu způsobit poškozené vážnou újmu na jejich právech. Spolek Hnutí Duha – Friends of the Earth Czech Republic, IČ 15547779, je spolek vedený ve spolkovém rejstříku u Krajského soudu v Brně, sp. zn. L 372, kdy tento rejstřík je dostupný na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti <https://or.justice.cz>. V tomto rejstříku jsou pak uvedeny osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození, bydliště) poškozené A. U. K. (dříve K.) coby ředitelky spolku. Poškozená své osobní údaje sdělila veřejné moci (státu) v souvislosti se svým angažmá ve spolku a obžalovaný tyto údaje neoprávněně sdělil jiné osobě v úmyslu způsobit poškozené vážnou újmu na jejich právech. Spolek Děti Země, IČ 00505919, je spolek vedený ve spolkovém rejstříku u Krajského soudu v Brně, sp. zn. L 352, kdy tento rejstřík je dostupný na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti <https://or.justice.cz>. V tomto rejstříku jsou pak uvedeny osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození, bydliště) poškozených M.P. coby předsedy spolku a M.H. coby místopředsedy. Poškození své osobní údaje sdělili veřejné moci (státu) v souvislosti se svým angažmá ve spolku a obžalovaný tyto údaje neoprávněně sdělil jiné osobě v úmyslu způsobit poškozeným vážnou újmu na jejich právech. Také osobní údaje poškozeného R. Š. (skutek pod bodem 19) obžalovaný získal se státem vedeného spolkového rejstříku, neboť poškozený je zde veden jako bývalý myslivecký hospodář Mysliveckého spolku Jevišovka, sp. zn. L 9163. Poškozený se s obžalovaným v minulosti setkal ze své pozice referenta Odboru dopravně správních činností u Magistrátu města Brna, kdy s obžalovaným vedl přestupkové řízení. Obžalovaný pak následně ze msty vyhledal osobní údaje poškozeného ve spolkovém rejstříku a tyto neoprávněně sdělil jiné osobě v úmyslu způsobit poškozeným vážnou újmu na jejich právech. Ustanovení § 180 odst. 1 trestního zákoníku poskytuje ochranu před neoprávněným nakládáním s osobními údaji, které byly o osobě shromážděny v souvislosti s výkonem veřejné moci. Veřejnou mocí se rozumí taková moc, která autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, ať již přímo nebo zprostředkovaně. Veřejnou moc pak vykonává stát především prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní, případně i prostřednictvím dalších subjektů. Osobním údajem je jakýkoli údaj týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze na základě jednoho či více osobních údajů přímo nebo nepřímo zjistit jeho identitu. Pokud jde o osobní údaje shromážděné v souvislosti s výkonem veřejné moci, jedná se o databázi vytvořenou z údajů, které jsou občané povinni sdělovat daňovým orgánům, statistickým orgánům, údaje získané v souvislosti s přípravou voleb, údaje ze soudní statistiky apod. Osobní údaje o členech statutárních orgánů obchodních společností, spolků, obecně prospěšných společností a dalších subjektů jsou dle názoru státního zástupce shromážděny také v souvislosti s výkonem veřejné moci. Z tohoto důvodu by tak i jednání obžalovaného pod body 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 mělo být vedle přechínu dle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku kvalifikováno také jako dílčí útoky pokračujícího přechínu neoprávněné nakládání s osobními údaji dle § 180 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku dílem dokonaný (v bodě 9) a dílem ve stadiu pokusu dle 21 odst. 1 trestního zákoníku (v bodech 8, 10 až 17) s ohledem na to, zda jednáním obžalovaného byla způsobena vážná újma na právech poškozené (bod 9) či jednání obžalovaného ke způsobení vážné újmy na právech bezprostředně směřovalo a bylo způsobilé takovou újmu způsobit (v bodech 8, 10 až 17, 19). Ohledně uloženého trestu měl státní zástupce za to, že vedle trestu odnětí svobody ve výměře 27 měsíců, jehož výkon byl obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 36 měsíců, by s ohledem na zavrženíhodný, promyšlený a dlouhodobý charakter trestné činnosti měl být obžalovanému ukládán také peněžitý trest, který by jej citelně postihl v majetkové sféře. V této souvislosti státní zástupce poukázal, že obviněný se po celou dobu přípravného řízení i před soudem prvního stupně odmítl vyjádřit ke svým majetkovým a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

osobním poměrům, zaměstnání, výši příjmů i dosaženému vzdělání. I bez ochoty obžalovaného cokoli sdělit orgánům činným v trestním řízení je možno dle odvolatele vyjít ze skutečnosti, že obžalovaný byl v době páčání trestné činnosti vlastníkem několika motorových vozidel, aktuálně je na něj evidováno vlastnické právo k objektu vedeném na LV XXXXX v k. ú. XXXXX, okres XXXXX, nejsou na něj evidovány žádné exekuce. Z výpisu z katastru nemovitostí je zřejmé, že je u jména obžalovaného uveden vysokoškolský titul Ing., lze tedy vycházet z toho, že obžalovaný má vysokoškolské vzdělání a tomu odpovídající možnost zaměstnání a výdělku. Dále je ze spisového materiálu zřejmé, že obžalovaný je držitelem zbrojního průkazu č. AL 489172 (skupiny ABDE) a velkého množství zbraní, kdy se jedná o celkem 25 ks revolverů, brokovnic, samonabíjecích pušek, kulovnice aj. Dle § 68 odst. 4 trestního zákoníku mohou být pro účely uložení peněžitého trestu příjmy pachatele, jeho majetek a výnosy z něj, jakož i jiné podklady pro určení výše denní sazby stanoveny odhadem soudu. Tento postup je na místě právě za situace, kdy nejsou k dispozici žádné nebo dostatečné podklady ke zjištění pachatelova čistého příjmu a jeho majetkových poměrů, zejména neposkytne-li sám pachatel v tomto směru potřebnou součinnost. Odhad soudu pak může vycházet zejména z těch důkazů, které jsou k dispozici, a z případného srovnání postavení, situace, vzdělání, pracovní kvalifikace a dalších charakteristik pachatele s jinými osobami, u nichž lze zjistit čistý příjem. Státní zástupce vyslovil přesvědčení, že právě s ohledem na celkový charakter trestné činnosti, prvky msty a přístup obžalovaného k celému trestnímu řízení, kdy se k jednání ani nedoznal, ani jej nelitoval, a neprojevil tak žádnou sebereflexi, je na místě ukládání vedle již uloženého podmíněně odloženého trestu odnětí svobody také trestu peněžitého dle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a to ve výměře 200 denních sazeb, kdy jedna sazba činí částku 500,- Kč, tedy celkem 100.000,- Kč. V souvislosti se skutečnostmi odůvodňujícími výši trestu státní zástupce v příloze k odvolání kopii výpisu z evidenční karty řidiče obžalovaného, která nedopatřením nebyla založena do originálu vyšetřovacího spisu a nebyla tak předložena soudu prvního stupně. Z tohoto výpisu ze dne 16.10.2023 je zřejmé, že obžalovaný měl k tomuto dni celkem 16 záznamů o přestupcích na úseku silniční dopravy. S ohledem na výše uvedené tak státní zástupce navrhl, aby Krajský soud v Brně dle § 258 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2024, č. j. 91 T 49/2023 - 742, ve výroku o vině i trestu a dle § 259 odst. 3, 4 trestního řádu sám uznal obžalovaného v bodech 6 až 8, 9, 10 až 17, 19, 21 až 24, vinným vedle přečinu poškození cizích práv dle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku též ze spáchání přečinu neoprávněné nakládání s osobními údaji dle § 180 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku (jako dílčích útoků společně k bodům 1, 2, 5), a to dílem dokonaný (v bodě 9) a dílem ve stadiu pokusu dle 21 odst. 1 trestního zákoníku (6 až 8, 10 až 17, 19, 21 až 24) a uložil mu dle § 180 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 27 měsíců, jehož výkon se podmíněně odkládá dle 81 odst. 1 trestního zákoníku, § 82 odst. 1 trestního zákoníku na zkušební dobu v trvání 3 roků a dále peněžitý trest dle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve výměře 200 denních sazeb, kdy jedna sazba činí částku 500,- Kč, tedy celkem 100.000,- Kč.

4. V písemném odůvodnění odvolání obžalovaného, které vypracoval obhájce Mgr. Miloslav Jančík podrobně polemizoval se skutkovými zjištěními, obsaženými v odůvodnění napadeného rozsudku, když soudu prvního stupně vytýkal, že rozsudek soudu prvního stupně trpí podstatnými vadami, pro které nemůže během odvolacího řízení obstát, a to primárně z důvodu, že věc měla být již soudem prvního stupně postoupena jinému orgánu v souladu s ustanovením § 222 odst. 2 trestního řádu, když daná jednání nelze považovat za trestné činy, nýbrž (v případě prokázání viny obžalovaného) toliko o přestupky. Namítal, že touto argumentací obhajoby se soud prvního stupně dostatečně nevypořádal, když odkázal pouze na skutečnost, že četnost útoků vylučuje vyřešení věci v rovině přestupkové, což dle obžalovaného porušuje jeden ze základních principů trestního práva, a to princip ultima ratio, dle kterého lze proti osobě zahájit trestní stíhání až v případě, že ji nelze postihnout jiným vhodným způsobem. V této souvislosti poukázal, že jeho argumentaci týkající se postoupení věci z jinému orgánu v souladu s ust. § 222 odst. 2 trestního řádu podporuje usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 14. 12. 2022, č. j. 13 To 329/2022 - 237, kterým byl zrušen napadený

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

rozsudek Okresního soudu ve Svitavách ze dne 2. 9. 2022, č. j. 2 T 37/2022-202, kdy se v případě obžalovaného J.F. jednalo o obdobnou záležitost, která však měla být řešena toliko v přestupkové rovině. K přestupové rovině obžalovaný zároveň doložil, že zejména v případě O.Š. (bod 5 rozsudku) a M.Č. (bod 6 rozsudku), bylo o tomto skutku již vedeno správní řízení, které bylo pravomocně zastaveno. Obžalovaný proto vyslovil přesvědčení, že v tomto případě vznikla překážka *res indicata*, neboť nelze pro tentýž skutek pachatele trestat v řízení správním a následně i v řízení trestním. V tomto případě tedy platí zásada *ne bis in idem*, která by měla zabránit tomu, aby byl pachatel za stejný skutek potrestán jak ve správním, tak v trestním řízení. Odlišný výklad a postup soudu je tak nepochybně v rozporu s čl. 4 Protokolu č. 7 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, který zakazuje dvojí trestání za tentýž skutek. Vzhledem k tomu, že v případě skutku týkající se O.Š. (viz bod 5 rozsudku) a M.Č. (viz bod 6 rozsudku), bylo vedeno správní řízení, které bylo pravomocně zastaveno a nikoliv předáno orgánům činným v trestním řízení, je nepochybně, že i ostatní skutky, které jsou obžalovanému kladeny za vinu, mohly být řešeny v rovině přestupkové a nelze tedy použít řízení trestní, které by mělo být použito až jako *ultima ratio*. Obžalovaný namítal, že tyto důkazy také uváděl během hlavních líčení u soudu prvního stupně, avšak soud se s těmito námitkami taktéž dostatečně nevypořádal, kdy soud konstantně odkazuje na obecně větší škodlivost jednání obžalovaného (které mu však nebylo ani dostatečně prokázáno) pouze na základě mnohosti skutků. Dále obžalovaný namítal procesní pochybení v případě svědeckých výpovědí M.J. a T.P. (bod 1 a bod 2 rozsudku), když tito svědci byli vyslechnuti u hlavního líčení dne 30. 4. 2024, ačkoliv byli přítomni ve veřejnosti u hlavního líčení již dne 15. 3. 2024. K těmto výsledkům tedy nelze přihlížet a pokud soud prvního stupně namísto toho přihlíží k jejich výpovědím z podaného vysvětlení v rámci přípravného řízení, tak k tomu obžalovaný zmínil, že ke čtení těchto výpovědí nedal souhlas. Obžalovaný namítal, že z odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně plyne vina obžalovaného pouze toliko z několika nepřímých důkazů v kontextu s nejistými domněnkami soudu, přičemž motiv obžalovaného nebyl jakkoliv nade vší pochybnost prokázán. Obecně měl obžalovaný za to, že vážná újma nevznikla žádnému ze svědků/poškozených a současně ani jeho pohnutka k úmyslu tuto vážnou újmu někomu způsobit také nebyla bezpochyby prokázána. Současně obžalovaný vyslovil, že se nelze ztotožnit se závěry soudu ohledně uvedení správního orgánu v omyl, jelikož správní orgán v omyl uvést nelze. Obžalovaný se tedy nemohl dopustit trestného činu poškození cizích práv, jelikož skutková podstata nebyla naplněna. S ohledem na shora uvedené obžalovaný navrhl, aby Krajský soud v Brně, jako věcně a místně příslušný odvolací soud ve věci rozhodl dle ustanovení § 257 odst. 1 písm. b) trestního řádu tak, že napadený rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 6.9.2024, č. j. 91 T 49/2023-742, v celém rozsahu zruší a za použití § 222 odst. 2 trestního řádu věc postoupí příslušnému orgánu k projednání, neboť nejde o trestné činy, avšak žalované skutky by mohly být příslušným orgánem posouzeny jako přestupky.

5. Krajský soud v Brně jako soud odvolací z podnětu obou podaných odvolání přezkoumal v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. V této trestní věci odvolací soud přezkoumal všechny výroky napadeného rozsudku, neboť odvolání státního zástupce a obžalovaného směřovalo ve svém souhrnu do všech výroků napadeného rozsudku. Po přezkoumání dospěl odvolací soud k následujícím závěrům. Řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, netrpí žádnými závažnými procesními vadami, tedy takovými, které by odůvodňovaly postup ve smyslu § 258 odst. 1, písm. a) trestního řádu.
6. K procesním pochybením ze strany soudu prvního stupně však došlo, když k hlavnímu líčení na den 15. 3. 2024 vyrozuměl o jeho konání i poškozeného T.P. a M.J., kteří se k hlavnímu líčení dostavili, avšak samosoudce jejich osobní přítomnost v jednací síni přehlédl, když jejich údajnou nepřítomnost zaznamenal do protokolu o hlavním líčení (č.l. 608). Teprve u dalšího hlavního líčení dne 30. 4. 2024 zjistil až výpovědi svědků M.J. a T.P., že tito se dostavili v souladu se svým vyrozuměním o konání hlavního líčení k soudu již 15. 3. 2024 a byli jeho průběhu přítomni jako veřejnost. Ostatně přítomnost obou svědků u hlavního líčení již 15. 3. 2024 zaregistroval i obžalovaný. Byla tak důvodná odvolací námitka obžalovaného, že došlo v tomto směru k procesnímu pochybení soudu. Došlo tak k porušení ust. § 209 odst. 1 trestního řádu, dle kterého Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

předseda senátu (samosoudce) dbá na to, aby svědek ještě nevyslechnutý nebyl přítomen při výslechu obžalovaného a jiných svědků. Smyslem tohoto ustanovení mj. je, aby výpověď svědka a tím i její důkazní hodnota nebyla nepříznivě ovlivněna předchozím průběhem hlavního líčení. Přesto nelze přisvědčit námitce obžalovaného, že svědecké výpovědi daných osob jsou provedeny v rozporu se zákonem a podle které nemohou sloužit jako důkazní prostředek v daném trestním řízení. Předně je třeba uvést, že u hlavního líčení dne 15. 3. 2024, kterému byli osobně přítomni poškození T.P. a M.J., byli kromě obžalovaného vyslechnuti i svědci P.D. a J.K.K., kteří byli před svým výslechem u hlavního líčení řádně jako svědci poučeni. Také svědci T.P. a M.J. byli před svým výslechem u hlavního líčení dne 30. 4. 2024 řádně jako svědci poučeni. Porovnáním obsahu jejich svědeckých výpovědí nebylo zjištěno, že by obsah jejich svědeckých výpovědí byl nepříznivě ovlivněn předchozím průběhem hlavního líčení, v dané věci obsahem výpovědi obžalovaného a svědků P.D. a J.K.K.. Soud prvního stupně také neopomněl v protokolu dne 30. 4. 2024 poznamenat, že již před zahájením dokazování u prvního hlavního líčení vyzýval, že potenciální svědci se mají vzdálit z jednací síně (č.l. 654v). Proto i odvolací soud mohl ověřit, že důkazní hodnota citovaných svědků nebyla nepříznivě ovlivněna předchozím průběhem výpovědi obžalovaného i svědků P.D. a J.K.K. u hlavního líčení dne 15. 3. 2024, které bezprostředně vnímali. Shora uvedené procesní pochybení ze strany soudu prvního stupně, tak nebylo pochybením fatálním, které by mohlo zapříčinit zrušení napadeného rozsudku pro podstatné vady řízení, které rozsudku předcházelo z tohoto namítaného důvodu. Bylo tak bylo možné při zjišťování skutkového stavu vyjít z obsahu těchto svědeckých výpovědí v té podobě, jak zazněly u hlavního líčení.

7. Nemohla také obstát další část odvolacích procesních námitek obžalovaného, že soud prvního stupně přihlížel k obsahu výpovědí M.J. a T.P. z podaných vysvětlení v rámci přípravného řízení, a že obžalovaný ke čtení těchto výpovědí nedal souhlas. Odvolatel přehlédl, že jak M.J., tak i T.P. byli až u hlavního líčení dne 30. 4. 2024 vyslechnuti poprvé v procesním postavení jako svědci, kde podrobně a zevrubně vypovídali o skutečích, které byly popsány v podané obžalobě, kde figurovali jako poškození jednáním obžalovaného. Na rozdíl od jejich stručných a kusých úředních záznamů o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu z přípravného řízení.
8. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že účelem úředního záznamu o obsahu vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu je opatřit podklady pro další řízení, které může vyústit v zahájení trestního stíhání proti konkrétní osobě nebo v rozhodnutí o odložení nebo jiné vyřízení věci. Po zahájení trestního stíhání obsah úředního záznamu o podaném vysvětlení slouží státnímu zástupci a obviněnému ke zvážení návrhu, aby tato osoba byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz (výslech svědka) provede. Je-li ten, kdo podal vysvětlení, později vyslýchán jako svědek, nemůže mu být záznam přečten, nebo jinak konstatován jeho obsah, nemohou mu být předestírány rozpory. Tato omezená použitelnost úředního záznamu jako důkazu by měla vést vyslýchajícího k pokud možno stručné a výstižné podobě obsahu záznamu, měl by být omezen na nejdůležitější skutečnosti, rozhodné pro posouzení věci, a dále by měl obsahovat přesné údaje o osobách, jejichž výslech svědka přichází v úvahu v dalším řízení, aby mohly být bez problému předvolány. (DRAŠTÍK, A. FENYK, J. a kol. Trestní řád. Komentář. I. díl. Praha; Wolters Kluwer ČR, a.s. s. 1166). Tyto parametry oba zmiňované úřední záznamy o obsahu vysvětlení M.J. a T.P. beze zbytku splňují, kdy policejní orgán zapsal nejdůležitější skutečnosti, rozhodné pro objasnění věci, a poté byli M.J. a T.P. k věci podrobněji vyslechnuti až u hlavního líčení, již v procesním postavení svědků, jejichž svědecké výpovědi se mohly stát podkladem pro skutková zjištění, které ve věci učinil soud prvního stupně. Soud prvního stupně tak neměl žádného důvodu se domáhat souhlasu obžalovaného se čtením úředních záznamu o obsahu vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního M.J. a T.P..
9. V souvislosti s pochybením samosoudce, který přehlédl osobní přítomnost poškozených M.J. a T.P. již u hlavního líčení dne 15. 3. 2024, se váže další pochybení, které spočívalo v tom, že se po přednesení obžaloby obou těchto osobně přítomných poškozených nedotázal ve smyslu ust. § 206 Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

odst. 2 trestního řádu zda navrhuje, aby obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě nemajetkové újmy v penězích. Přitom poškozený M.J. byl o konání hlavního líčení vyrozuměn dle doručky dne 23. 2. 2024 a poškozený T.P. dne 28. 2. 2024. Přitom oba poškození uplatnili písemnými podáními své nároky na úhradu nemajetkové újmy po svém vyrozumění o konání hlavního líčení. Opomenutí samosoudce, který přehlédl, že se do jednací síně dostavili poškození, a proto se jich po přednesení obžaloby nedotázal, zda navrhuje, aby obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě nemajetkové újmy v penězích, by mohlo být hodnoceno jako porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, kterým bylo způsobeno, že v rozsudku chybí výrok o náhradě nemajetkové újmy způsobené trestným činem, a tím by byl dán důvod k oprávněnému odvolání poškozeného ve smyslu § 246 odst. 1, písm. d), odst. 2 trestního řádu. Pro úplnost je třeba dodat, že v případě, že se poškozený, který se ještě před zahájením hlavního líčení řádně připojil s nárokem náhrady škody, nemajetkové újmy způsobené trestným činem, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, nedostavil k hlavnímu líčení přečte podle § 206 odst. 2 věty druhé předseda senátu (samosoudce) návrh poškozeného ze spisu. Okolnost, že předseda senátu (samosoudce) tento postup nedodržel, zásadně nemůže mít vliv na existenci nároku poškozeného uplatněného v souladu s § 43 odst. 3 trestního řádu a odejmout mu účinky řádně uplatněného nároku. (viz NS 7 Tdo 1032/2015). (DRAŠTÍK, A. FENYK, J. a kol. Trestní řád. Komentář. II. díl. Praha; Wolters Kluwer ČR, a.s. s. 183). Totéž platí i v nyní posuzované věci, kdy oba poškození byli již u hlavního líčení dne 15. 3. 2024 osobně přítomni, samosoudce je přehlédl, a proto se jich nedotázal, zda navrhuje, aby obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě nemajetkové újmy v penězích.

10. Na tomto místě považoval odvolací soud za potřebné se zabývat námitkou procesního charakteru, kterou obžalovaný uplatnil u hlavního líčení dne 15.3.2024, kde namítal, že prostřednictvím obhájce podal proti usnesení o zahájení trestního stíhání stížnost, přičemž rozhodnutí o této stížnosti nebylo doposud ani obžalovanému, ani jeho obhájci doručeno. A jestliže nebylo toto rozhodnutí o stížnosti doručeno, pak doposud nenabylo právní moci, tedy nenabylo právní moci ani usnesení o zahájení trestního stíhání a jestliže nebylo trestní stíhání doposud zahájeno de jure, tak lze konstatovat, že obžaloba bylo podána v rozporu se zákonem a vlastně nemá žádné právní účinky, tedy že k obžalobě vůbec nedošlo. Odvolací soud naprosto odmítá zcela účelovou konstrukci obžalovaného, na kterou u hlavního líčení přiléhavým způsobem poukázala státní zástupkyně, která sdělila, že usnesení o zahájení trestního stíhání nabylo právní moci dnem vydání rozhodnutí státního zástupce o zamítnutí stížnosti a tento den nastal dne 27. 7. 2023. Při seznámení se spisem bylo toto usnesení ve spise a bylo doručováno do datové schránky obhájce.
11. Odvolací soud na tomto místě konstatuje, že soud prvního stupně provedl úplné dokazování, které nezatížil žádnou závažnou procesní vadou a obžalovaným shora namítaná procesní pochybení, spolu s dalšími odvolacími námitkami, kde zpochybňoval skutková zjištění soudu prvního stupně, hodnotil odvolací soud tak, že ze strany obžalovaného se jedná o zdůrazňovanou kumulaci takových domnělých, některých dokonce vymyšlených pochybení (že údajně soud prvního stupně přihlížel k výpovědím M.J. a T.P. z úředního záznamu o podaném vysvětlení v rámci přípravného řízení, že ke čtení těchto výpovědí obžalovaný nedal souhlas), jejichž shromažďováním zřejmě obžalovaný sledoval záměr, že napadený rozsudek trpí takovými procesními vadami, které ve svém součtu povedou ke zrušení napadeného rozsudku. Jestliže nakonec odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu, stalo se z jiných důvodů, než byly shora citované odvolací námitky obžalovaného, kterými se doposud zabýval odvolací soud.
12. Pokud jde o výrok o vině, soud prvního stupně skutková zjištění rozvedl v souladu s ustanovením § 125 trestního řádu. Skutkový děj byl zjištěn správně, tj. bez důvodných pochybností, v rozsahu nutném pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 trestního řádu). Skutková zjištění odpovídají výsledkům provedení dokazování a jsou úplná a správná, takže ani odvolací soud neshledal důvody pro doplnění skutkových zjištění.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

13. Krajský soud v Brně, jako soud odvolací shledal, že státní zástupce a obžalovaný ve svých opravných prostředcích zaměřených do výroku o vině reagovali na závěry, k nimž dospěl soud prvního stupně po provedení dokazování, s těmito polemizovali a v opravném prostředku v podstatě předkládali svůj náhled na hodnocení celé důkazní situace. Podle přesvědčení odvolacího soudu však s tímto postupem se nelze ztotožnit, neboť nemá oporu v provedení dokazování, závěry, k nimž oba odvolatelé dospěli, z něj nevyplývají, a proto nebylo možno k těmto jakkoli přihlédnout. Naopak závěry, k nimž dospěl soud prvního stupně, mají plnou oporu v provedení dokazování, s tímto jsou ve shodě, a proto se odvolací soud s těmito plně ztotožnil a v podrobnostech je možno na ně odkázat. V této souvislosti je nutno uvést, že s většinou námitek, kterými se odvolatelé zabývali ve svých opravných prostředcích, se již zabýval soud prvního stupně, což vyplývá z příslušných pasáží věnovaných problematice v napadeném rozsudku odůvodnění týkající se výroku o vině. Je proto možné uzavřít, že soud prvního stupně skutkově zjištění rozvedl v souladu s ustanovením § 125 trestního řádu. Skutkový děj byl zjištěn správně, tj. bez důvodných pochybností a v rozsahu nutném pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 trestního řádu). Skutková zjištění odpovídají výsledkům provedení dokazování a jsou úplná a správná, takže ani odvolací soud neshledal důvody pro doplnění skutkových zjištění. Pokud se týká otázky hodnocení provedených důkazů, když především tuto činnost soudu prvního stupně odvolatelé napadají, pak především v této pasáži rozhodnutí odvolacího soudu je třeba říci, že v postupu naznačeném v ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu je vyjádřena jedna ze základních zásad českého trestního řízení, konkrétně zásada volného hodnocení důkazů. Podle této zásady, orgány činné v trestním řízení, soud nevyjímaje, hodnotí provedené důkazy výhradně podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě, i v jejich souhrnu a vycházejícího z dokonalé znalosti projednávaného případu a veškeré důkazní materie k němu se vztahující. V této souvislosti je nutno konstatovat, že trestněprávní teorie i soudní praxe stojí na stanovisku, že odvolací soud může do hodnotící činnosti soudu prvního stupně zasahovat toliko v případě, že tento soud hodnotí neprovedený důkaz, nebo v případě, pokud nehodnotí důkaz, který provedl, popř. je-li jeho hodnocení provedených důkazů v extrémním rozporu s obsahem provedených důkazů. Koneckonců na stejných teoretických premisách stojí i Ústavní soud.
14. Odvolací soud je v zásadě vázán hodnocením důkazů provedeným soudem prvního stupně. Odchýlit od tohoto hodnocení a skutkového stavu obsaženého v napadeném rozsudku by se mohl pouze za podmínek specifikovaných v zákoně (§ 259 odst. 3 trestního řádu). Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně mohl zasáhnout pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo neúplné či nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Takové nedostatky však napadenému rozsudku nelze vytýkat. Je třeba připomenout, že v tomto případě nebyla zpochybněna věrohodnost svědků, kteří přišli do kontaktu s obžalovaným, případně byli „toliko“ dotčeni na svých právech svévolným trestným jednáním obžalovaného, stejně tak nebyly shledány žádné vady na straně shromážděných listinných důkazů ve spise založených (jak bude ještě zmíněno níže). Není možno proto přiznat důvodnost názoru odvolatelů, že soud prvního stupně nesprávně vyhodnotil skutečnosti vyplývající z výpovědí svědků, případně z provedených listinných důkazů. K obžalovaným tvrzenému nenaplnění skutkové podstaty žádného trestného činu, je třeba uvést, že jeho obhajoba nemohla obstát a byla dokazováním soudem prvního stupně vyvrácena, jak ještě bude zmíněno. Nelze proto činit závěr, že soud prvního stupně nesplnil své povinnosti zákonem mu uložené. V této souvislosti nelze přehlédnout, že obžalovaný J.F. v rámci podaného odvolání pouze vyjádřil svůj nesouhlas se skutkovými závěry soudu prvního stupně, když jeho námitky mají charakter účelové polemiky, kterou sleduje své vyvinění. Takový postup je sice možný, nicméně se nemůže setkat s úspěchem, zvláště pak za situace, kdy soud prvního stupně svá skutková zjištění velmi podrobně objasnil a s jeho závěry, které se týkaly skutkových zjištění vyjadřuje bezvýhradný souhlas i soud odvolací, neboť učiněná skutková zjištění soudu prvního stupně zcela korespondují s výsledky provedení dokazování.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

15. Soud prvního stupně skutkové a právní závěry přesně, jasné a přesvědčivě zdůvodnil. S uplatněnými námitkami se již vypořádal soud prvního stupně ve svém rozhodnutí. Odvolací soud proto odkazuje na podrobnou a přiléhavou argumentaci soudu prvního stupně, obsaženou v odpovídajících částech napadeného rozsudku, ke které neměl žádné výhrady, a naopak se s ní plně ztotožnil a pro stručnost na ně v plném rozsahu odkazuje. Z pohledu požadavků, kladených na odůvodnění rozsudku (§ 125 odst. 1 trestního řádu), lze konstatovat, že napadený rozsudek zákonným požadavkům vyhovuje. Zejména je z odůvodnění rozsudku patrné, které skutečnosti vzal soud prvního stupně za prokázané a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporovaly. Důkazy vyznívající odlišně soud podrobil hodnocení, jemuž nelze porušení kritérií stanovených v § 2 odst. 6 trestního řádu v zásadě vytknout. V odůvodnění svého rozhodnutí soud prvního stupně vyložil, že při zjišťování skutkového stavu vyšel ze svědeckých výpovědí M.J., T.P., Mgr. O.Š., M.Č., D. K., Z.R., J. B., D. Š., F.B., P.B., J.R., T. V., A.U.K., M.P., M.H., D.T., R. Š., A.V., F.N., Z.G., P.D., J.K.K., které považoval za věrohodné, kdy výpovědi všech shora jmenovaných svědků byly v projednávané věci v souladu s listinnými důkazy.
16. Soud prvního stupně vyložil, že pokud šlo o to, že obžalovaný J.F. byl v době žalované trestné činnosti vlastníkem a provozovatelem tří osobních automobilů citovaných ve výroku o vině napadeného rozsudku, bylo zjištěno z výpisu registru silničních vozidel a rovněž soudem doplněné zprávy z Magistrátu města Brna na č.l. 624. V této souvislosti soud prvního stupně konstatoval, že v naprosté většině případů byly k páčání přestupků zneužity dvě vozidla Alfa Romeo, a to typového označení Alfa Romeo 147, RZ XXXXX a Alfa Romeo 156, Sportwagon, RZ XXXXX (tyto vozidla obžalovaný provozoval i v době projednávání věci před soudem) a dále spíše sporadicky i vozidlo BMW 116 I, RZ XXXXX. Magistrát města Brna, odbor dopravně správních činností, který projednává mimo jiné přestupky provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2001 Sb. (zákon o silničním provozu) a v souladu s ustanovením § 125h citovaného zákona opakovaně vyzýval provozovatele vozidla, s nimiž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, tedy příslušné pokuty. Z trestního oznámení odboru dopravně správních činností je zřejmé, že provozovatel těchto vozidel, tedy obžalovaný, opakovaně sdělil formou souhrnných podání na výzvy správního orgánu jako řidiče postupně více než dvě desítky osob, u kterých sděloval jejich jména, data narození a trvalá bydliště, přičemž většina z těchto osob pak sdělovala uvedenému správnímu orgánu, že vozidla v době spáchání přestupků neřídila a zřejmě došlo ke zneužití jejich osobních údajů a také neoprávněnému obvinění z dopravních přestupků. Konkrétně pak způsob, jakým obžalovaný sděloval tyto řidiče, vyplynul dle zjištění soudu prvního stupně z jejich dílem citovaných přípisů, které jsou postupně datovány dny 16. 12. 2020, 28. 5. 2021, 30. 6. 2021, 22. 7. 2021, 23. 3. 2022 a 25. 4. 2022. Všechna uvedená podání, která byla dílem citována u výpovědi jednotlivých svědků, jsou součástí spisového materiálu a rovněž součástí přílohy č. 1 spisu (zde v kompletní podobě, vč. fotodokumentace a všech souvisejících listin ohledně všech spáchaných přestupků).
17. Soud prvního stupně zjistil, že tyto přípisy jsou podepsány obžalovaným s označením i jeho data narození a jeho adresy trvalého pobytu a obžalovaný zde řidiče označil vždy v souvislosti s výzvou, která mu jako provozovateli vozidla byla zaslána a kde je uvedeno také příslušné jednacím číslo, podpisy obžalovaného na těchto listinách jsou identické a korespondují s dalšími podpisy obžalovaného obsaženými ve spisovém materiálu, když autorství těchto přípisů obhajobou nebylo zpochybněno v podstatě až do okamžiku závěrečné řeči, kde bylo namítáno, že obžalovaný vůbec nemusel být osobou, která písemně sdělovala správnímu orgánu a označovala jednotlivé pachatele přestupků.
18. V rámci hodnocení provedených důkazů, kdy soud prvního stupně vyhodnotil jednak shora zmíněné věrohodné svědecké výpovědi jednotlivých poškozených a listinné důkazy, kterými byly všechny dílčí útoky obou pokračujících trestných činů prokázány, a které jsou v kompletní podobě součástí přílohy č. 1 spisu, dospěl soud prvního stupně k závěru, že terčem trestního jednání Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

obžalovaného se staly v podstatě tři typické skupiny osob. Proti části poškozených obžalovaný jednal v podstatě v nepravdivém kontextu a především ze msty za to, že buď vůči jeho osobě přímo zasahovali při podezření z přestupkového jednání (viz poškození J. a P.), případně s částí poškozených vešel do kontaktu v souvislosti s jiným správním řízením, kde vystupoval zpravidla jako obecný zmocněnec, jednotliví poškození buď jako úřední osoby, anebo jako strážníci městské policie či v jednom případě příslušnice Policie ČR a tedy byli svědky v příslušném správním řízení. V tomto případě šlo o poškozené T., Š., Č., K., Š., N., G., D. a .K.K.. Druhou skupinu poškozených, a to již v omezenějším rozsahu, pak tvořili bývalí či současní politici, a to ve vztahu k bodu 3) v případě poškozeného S.H., který zemřel v prosinci 2021, nicméně jde o bývalého poslance a dopravního experta, který se k podezření z přestupkového jednání poměrně jednoznačně a lakonicky vyjádřil v přípisu z 1. 7. 2021 a také o poškozeného A.V., který v roce 2021 byl politicky a veřejně činnou osobou, kdy šlo o bývalého poslance a bývalého ministra zdravotnictví, v současné době velvyslance ČR ve Finsku. Obžalovaný pak v jednom z podání označil v souladu s výzvou provozovateli vozidla jako řidiče také bývalého prezidenta České republiky Miloše Zemana, (opět s uvedením jeho osobních údajů - viz č.l. 74), avšak uvedené označení bylo zjevně v kontextu sdělení Kanceláře prezidenta republiky z č.l. 194 vyhodnoceno jako natolik účelové, že osoba tohoto poškozeného posléze nefigurovala ani v textu zahájení trestního stíhání, ani v podané obžalobě. Třetí a poměrně početnou skupinou poškozených pak byly ty osoby, které pracují v neziskovém sektoru, a to jednak v souvislosti s aktivitami neziskových organizací ROMEA a IQ Roma (typicky svědci R., R., B., Š., B., B.) a dále i osoby vystupující v neziskových organizacích, které se zabývají ekologickou problematikou a ochranou životního prostředí (v případě svědků V., K., P. a H.). Řada z těchto osob vzhledem k jejich dřívějšímu mediálnímu vystupování v souvislosti s tím, že u neziskových organizací zastávají vedoucí pozice, byly z mediálního prostředí obžalovanému známy a obžalovaný v podstatě svoji zjevnou averzi vůči osobám z těchto neziskových organizací a zejména vůči Romům osobně ventiloval právě prostřednictvím znevažování a zesměšňování těchto svědků a snahou přivodit jim minimálně postih ve správním řízení. Za této situace soud prvního stupně uzavřel, že nemůže obstát argumentace obhajoby v závěrečné řeči, že v podstatě není zřejmé, jaká byla pohnutka obžalovaného,

19. Pro úplnost k rozsahu provedeného dokazování a rozsahu skutkových zjištění soud prvního stupně doplnil, že navzdory absenci svědeckých výpovědí svědků H. a J.T. (a to v důsledku úmrtí obou svědků) soud uznal obžalovaného na vinu i v těchto dvou projednávaných bodech. Bylo konstatováno, že svědek H. zemřel krátce po zahájení úkonů trestního řízení v závěru roku 2021 a v případě svědka T. došlo k úmrtí XXXXX. Ve vztahu k druhému ze jmenovaných poškozených byly již ve spise založeny klíčové listiny z probíhajícího správního řízení, a to předvolání k podání vysvětlení datované 30. 6. 2021 a svědek na uvedené sdělení reagoval stručně a jednoznačně přípisem z 9. 7. 2021 (č.l. 206) v tom směru, že uvedeného dne 26. 1. 2021 vozidlo Alfa Romeo neřídil a nezná ani provozovatele vozidla, zřejmě došlo ke zneužití jeho osobních údajů. Výpověď poškozeného pod bodem 3) výroku, tedy S.H., spisový materiál podobné předvolání a reakci svědka neobsahuje, nicméně tyto listiny vč. fotodokumentace údajně spáchaného přestupku jsou v kompletní podobě součástí přílohy č. 1 spisu, konkrétně pak na č.l. 110 a následujících citované přílohy. Soud prvního stupně tedy shrnul, že i zde vycházel jednak z oznámení podezření ze spáchání přestupku (ze dne 24. 1. 2021 s vozidlem Alfa Romeo 156, RZ XXXXX), dále fotodokumentace opatřené městskou policií z místa parkování na č.l. 111 až 112, výzvy provozovateli vozidla, sdělení identity řidičů, a především přípisem svědka H. datovaným 1. 7. 2021, kterým reagoval na předvolání a podání vysvětlení. V tomto přípise svědek sdělil, že uvedeného dne 24. 1. 2021 byl celý den doma, s uvedeným vozidlem Alfa Romeo nemá nic společného, neví, kdo je majitel. Uvedl, že je vtipné označit bývalého poslance, který se sám podílel na přijetí zákona o obecné odpovědnosti provozovatele vozidla za řidiče v době spáchání přestupku a považuje celé jednání o ryzí pokus vyhnout se odpovědnosti. Uvedené svědkovo vyjádření je nejen podle názoru soudu prvního stupně, ale i soudu odvolacího zcela autentické a koresponduje Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

stran způsobu provedení činu i s dalšími dílčími útoky. Navíc s další trestnou činností obžalovaného je spojeno i stejným způsobem provedení, označení stejného vozidla a s jeho záměrným zaparkováním na totožné adrese jako v desítkách jiných případů, proto dospěl soud prvního stupně k závěru o vině i v bodě 3) výrokové části navzdory tomu, že vlastní procesní výpověď svědka již nebylo možno v řízení před soudem z objektivních důvodů realizovat.

20. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, pak soud prvního stupně vyložil, že oproti podané obžalobě učinil několik dílčích změn, které vychází zejména z obsáhlého dokazování před soudem, a především z nutnosti vyslechnout celkem 22 z výše jmenovaných 24 poškozených. V této souvislosti soud prvního stupně vyložil, že všichni svědci byli dotazováni nejen k tomu, zda konkrétní vozidlo v inkriminovaných dnech a na uvedených adresách řídili, případně zda jim bylo zapůjčeno, ale také jakým způsobem reagovali na předvolání v rámci správního řízení, zda a jakým způsobem se museli podezření z přestupku bránit. Jaké dopady mělo takové oznámení pro jejich osobní, profesní a rodinný život a jejich tvrzení byla zásadní i pro závěr soudu, zda na straně konkrétních poškozených již nastala vážná újma, jak ve smyslu § 180 odst. 1 trestního zákoníku, tak i ustanovení § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, či zda ke způsobení vážné újmy jednání obžalovaného toliko bezprostředně směřovalo. Podaná obžaloba přitom stran přčinu dle § 180 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákoníku vycházela ze závěru, že obžalovaný osobní údaje osob, které byly o jiném shromážděny v souvislosti s výkonem veřejné moci, nejen zveřejnil, ale také sdělil, dále zpracovával a přisvojil si je a současně způsobil vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby a naplnění těchto znaků spatřovala v případě hned deseti bodů, tedy v bodech 1), 2), 5), 6), 7), 19), 21), 22), 23) a 24). Soud prvního stupně vyložil, že se s touto právní úvahou neztotožnil, byť souhlasil s tím, že ve všech dílčích bodech dle podané obžaloby se mělo jednat o ty poškozené, o kterých se obžalovaný dozvěděl, či se s nimi setkal v souvislosti s výkonem veřejné moci, tedy jde o zmíněnou druhou skupinu poškozených. Přitom je ovšem irelevantní, že sám obžalovaný nevykonával veřejnou moc, argumentoval rovněž v rámci svého vyjádření. Podstatná byla totiž skutečnost, že se jedná o takové údaje, jež byly o jiné osobě shromážděny v souvislosti s výkonem veřejné moci, přičemž takovou veřejnou moc vykonávala jiná od obžalovaného odlišná osoba, avšak obžalovaný z různých důvodů měl možnost se k těmto údajům dostat, což také učinil právě tím, že sám byl účastníkem správního řízení, buď v postavení osoby podezřelé, nebo v postavení obecného zmocněnce. Obžalovaný tyto osobní údaje získané v předchozích správních řízeních poté neoprávněně zveřejnil a sdělil Magistrátu města Brna, odboru dopravně správních činností, přičemž orgánem veřejné moci se rozumí nejen orgány moci zákonodárné, správní úřady s celostátní působností, dále i vláda České republiky, případně ministerstva, ale rovněž orgány samosprávy, pokud rozhodují v tzv. přenesené působnosti. Ustanovení § 180 odst. 1 a 2 trestního zákoníku pak obsahuje dvě samostatné základní skutkové podstaty, přičemž první skutková podstata poskytuje ochranu každé osobě před neoprávněným zveřejněním, sdělením, zpřístupněním nebo jiným zpracováváním či přisvojením si osobních údajů shromážděných o jiné osobě v souvislosti s výkonem veřejné moci. Pro závěr o naplnění všech znaků příslušné skutkové podstaty však musí být také naplněn další stěžejní znak, a to způsobení vážné újmy na právech nebo oprávněných zájmech konkrétní osoby, již se tyto osobní údaje týkají.
21. Soud prvního stupně dále poukázal, že vážnou újmu v uvedeném smyslu může být poškození na právech a oprávněných zájmech v majetkové oblasti, např. ztráta v podnikání, absence dalších zakázek, výrazné snížení příjmů, avšak i v oblasti nemajetkové, tedy poškození na pověsti, zaměstnání, v rodinném životě apod. Samotný pojem vážné újmy není vymezen žádným výkladovým ustanovením v obecné části trestního zákoníku a její vznik je nutno posoudit se zřetelem k okolnostem každého konkrétního případu, zejména s přihlédnutím k tomu o jaké právo a v jaké oblasti společenských vztahů šlo, jaká byla intenzita újmy na zasaženém právu, jaké konkrétní následky to mělo pro poškozeného, do jaké míry byly tyto následky odstranitelné i to, jak dlouho tato újma trvala. Na tomto místě soud prvního stupně zdůraznil, že podaná obžaloba ve vymezení vážné újmy u každého poškozeného jednotlivě vycházela toliko z neprocesních podání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

vysvětlení, které jsou součástí spisu, avšak soud poté, co realizoval procesní výpovědi 22 svědků, právě s ohledem na svědky popisované dopady do jejich osobnostní sféry, musel upřesnit skutková zjištění u každého svědka jednotlivě a posoudit zvláště, zda u konkrétní osoby již kumulativně se zveřejněním osobních údajů na jejich straně došlo ke vzniku vážné újmy.

22. Soud prvního stupně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že tato vážná újma bezpochyby nastala v případě bývalých i současných strážníků Městské policie Lázně Bohdaneč, poškozených J. a P., když dopady trestního jednání obžalovaného do osobnostní sféry těchto svědků jsou velmi podobné a v případě poškozeného M.J. byly umocněny navíc prezentací fotografií nejen poškozeného, ale dokonce zcela bezdůvodně i prezentací fotografií jeho blízkého rodinného příslušníka, tedy nezletilého syna. Oba svědci byli nuceni se nejen bránit jako řada dalších poškozených nepravdivému nařčení ze spáchání přestupku, podávat písemné vysvětlení, ale také utrpěli profesní újmu a snížení respektu při výkonu zaměstnání strážníka na relativně malém městě, když navíc údaje o jejich osobách a jejich činnosti byly provázány prezentací hanlivých a zesměšňujících textů na volně přístupných webových stránkách a v jejich případě se tedy obžalovaný jednání dopustil navíc také veřejně přístupnou počítačovou sítí a je tedy důvod rovněž ke kvalifikaci dle ustanovení § 180 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Vážnou újmu pak soud prvního stupně spatřoval rovněž v případě poškozeného O.Š., rovněž s odkazem na druhou část jeho výpovědi, kdy svědek byl nucen se bránit nejen nepravdivému nařčení z přestupkového jednání, ale utrpěl i újmu na právech osobnostních v podobě obtěžování v soukromém životě a obžalovaný jej vystavil i riziku profesní újmy v souvislosti se stále pokračujícím výkonem zaměstnání poškozeného, jakožto referenta Magistrátu města Zlína, a poškozený pocíťoval i obavu z možného dalšího jednání obžalovaného s ohledem na zdravotní stav a vyšší věk jeho rodičů. Soud prvního stupně pak vážnou újmu na právech spatřoval i na straně poškozené J. B. (bod 9 výroku), která dle závěru soudu utrpěla vážnou újmu spočívající jednak v nutnosti kontaktovat správní orgán, vyvracet podezření ze spáchání přestupku, avšak byla také dlouhodobě veřejně činnou a mediálně exponovanou osobou, která je spojena s neziskovým sektorem a poškozená tedy pocíťovala s ohledem na její mediální angažovanost obavy, že v souvislosti s nepravdivým oznámením bude také vystavena negativnímu a zcela neoprávněnému mediálnímu zájmu a výkon její profese bude takto dehonestován. Existence této vážné újmy na straně této poškozené však měl pouze dopad do právní kvalifikace druhého, dále citovaného přečinu, neboť ve vztahu k trestnému činu dle § 180 odst. 1 trestního zákoníku stran této poškozené nebyl proveden důkaz o tom, že by obžalovaný získal osobní údaje svědkyně (které posléze sděloval Magistrátu města Brna) v souvislosti s výkonem veřejné moci.
23. Vzhledem k uvedenému hodnocení a úvah o existenci vzniku vážné újmy tedy soud prvního stupně jednání obžalovaného předně kvalifikoval jako přečin neoprávněného nakládání s osobními údaji dle § 180 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákoníku, a to v bodech 1), 2) a 5) výrokové části, přičemž dílem, a to v bodech 1) a 2) výroku, takový čin spáchal veřejně přístupnou počítačovou sítí. Obžalovaný takto narušil právo na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních údajů a jejich zneužíváním. V této souvislosti soud prvního stupně zdůraznil, že právo na informační sebeurčení je dokonce ústavně garantováno, a to s odkazem na článek 10 Listiny základních práv a svobod. Dle článku 10 odst. 1 Listiny má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Dle článku 10 odst. 2 Listiny má každý právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého rodinného života a konkrétně právo na informační sebeurčení je vymezeno v článku 10 odst. 3, podle něhož má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.
24. Dále soud prvního stupně jednání obžalovaného, a to ve všech bodech podané obžaloby kvalifikoval také jako přečin poškození cizích práv dle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, přičemž tento trestný čin dílem zůstal nedokonán ve stádiu pokusu, zatímco dokonán byl v bodech 1), 2), 5) a 9) výroku. Uvedené ustanovení poskytuje ochranu jiným než majetkovým právům jednotlivce v oblasti osobních, rodinných a pracovních či podnikatelských vztahů. Soud prvního Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

stupně vyložil, že k naplnění znaků tohoto trestného činu je nutné jednak způsobení vážné újmy na právech, kdy o významu tohoto pojmu a vymezení platí v zásadě totéž, co bylo uvedeno stran přečinu dle § 180 odst. 1 trestního zákoníku a současně musí jít o jednání, jež má povahu podvodného jednání, tedy uvedení někoho v omyl či využití omylu. Újmou na právech se u tohoto přečinu rozumějí veškerá nemajetková práva, neboť práva majetková jsou při podvodném jednání chráněna především ustanovením § 209 trestního zákoníku. Pachatel tedy musí uvést jiného v omyl nebo využít existujícího omylu, přičemž takové podvodné jednání může směřovat nejen vůči poškozenému, tedy konkrétně fyzické nebo právnické osobě, ale i vůči správnímu orgánu. V této souvislosti soud prvního stupně vyložil, že obžalovaný dlouhodobě a systematicky nepravdivě označoval jako uživatele jím provozovaných motorových vozidel shora uvedené fyzické osoby, přičemž tyto vozidla byla zjevně cíleně parkována na místech, na nichž parkování bylo zakázáno. Věděl tedy, že byly systematicky porušovány správní předpisy a nepravdivým označením řidičů správní orgán uváděl v omyl, lživě tyto nařkl z přestupkového jednání, přičemž u všech osob bylo jeho jednání způsobit vážnou újmu na jejich právech, avšak u části poškozených k takovému způsobení vážné újmy bezprostředně směřovalo, zatímco v případě poškozených J., P., .Š. a B. ke vzniku vážné újmy skutečně došlo. Jednalo se totiž o natolik intenzivní zásah do jejich osobního a profesního života provázený také obavami z negativní medializace a snížení vážnosti či vzniku profesní újmy, kdy na jejich straně již nastala vážná újma ve smyslu citovaného ustanovení. Soud pouze stran tohoto přečinu oproti podané obžalobě v příslušné právní větě a také při právní kvalifikaci upřesnil, ve kterých konkrétních bodech skutečně již došlo k dokonání trestného činu a ve kterých zůstalo jednání nedokonáno ve stádiu pokusu.

25. Z hlediska stránky subjektivní vzal soud prvního stupně za prokázané ze způsobu provedení činu, charakteru trestné činnosti, výběru osob, vůči kterým trestní jednání primárně směřovalo, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Dále soud prvního stupně uzavřel, že obžalovaný se všech 24 bodů dopustil po delší období, výběr osob poškozených rozhodně nebyl náhodný, kdy z části se jednalo jednoznačně o mstu (ať již vůči bývalým či současným strážníkům městské policie či úředním osobám) a druhý stěžejní okruh osob jsou veřejně či mediálně známé osoby zejména z neziskového sektoru, ať již se zabývající romskou problematikou, či problematikou ochrany životního prostředí. U uvedeného je jistá averze obžalovaného vůči těmto osobám zcela zřejmá.
26. Na tomto místě je třeba poznamenat, že neobstojí také odvolací námitka obžalovaného, že se nelze ztotožnit se závěry soudu ohledně uvedení správního orgánu v omyl, jelikož správní orgán v omyl uvést nelze. Proto měl obžalovaný za to, se nemohl dopustit trestného činu poškození cizích práv, jelikož skutková podstata nebyla naplněna. V této souvislosti odvolací soud poukazuje na aktuální judikaturu, konkrétně na usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 19. 3. 2024, sp. zn. 15 Tdo 960/2023, podle kterého lze trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku spáchat i prostřednictvím soudu, který může být uveden v omyl. Z toto analogicky vyplývá, že pokud může být v omyl uveden soud, tak také může být v omyl uveden správní orgán, což učinil obžalovaný v nyní projednávané věci, kde naplnil po všech stránkách skutkovou podstatu přečinu poškození cizích práv dle § 181 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku dílem dokonáním (v bodech 1, 2, 5, 9) a dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku (v bodech 3, 4, 6 až 8, 10 až 24).
27. Dále se soud prvního stupně přiléhavým způsobem zabýval požadavkem obhajoby na řešení věci toliko v rovině přestupkové s odkazem na uplatnění principu ultima ratio a s tím související zásady subsidiarity trestní represe. Takový navrhovaný postup soud prvního stupně považoval s ohledem na rozsah trestné činnosti a délku jejího páčání za naprosto nevhodný. Poukázal v této souvislosti, že jednání obžalovaného vůči řádově desítkám osob vykazuje znaky pohrdání, arogance, opakovaně i projevy slovní agrese a jeho jednání do jisté míry navazuje i na obsah příloh spisu, ze kterých je zřejmé, že obžalovaný se rád účastní řady správních řízení, kde činí neodůvodněná a nesmyslná podání s primárním záměrem zahltit a paralyzovat jednotlivé orgány státní správy, Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhá

přitom sám je osobou, která systematicky páchá přestupky, načež za jejich pachatele označuje osoby jiné. Vůči části poškozených tak činí se zjevnou averzí nebo z důvodu msty ve snaze dehonestovat tyto osoby v soukromém a profesním životě a vzhledem k tomu, že jeho jednání je cílené a dlouhodobé, je nutno takové jednání postihnout primárně normami trestního práva, které také za tímto účelem byly včleněny do trestního zákoníku. Také odvolací soud dospěl k závěru, že při úvahách, zda došlo k porušení principu subsidiarity trestní represe, resp. pojetí trestního práva jako ultima ratio, bylo třeba dospět k závěru, že bylo nutno již dle § 12 odst. 2 trestního zákoníku použít vůči obžalovanému trestněprávní předpisy a dovést jeho trestní odpovědnost.

28. Soud prvního stupně rovněž doplnil, že překážkou trestního postihu obžalovaného nejsou ani jím předložené dvě rozhodnutí jednak ÚMČ Brno-střed z 20. 7. 2023 a navazující rozhodnutí Magistrátu města Brna z 26. 10. 2023 (č.l. 606 až 607) a v návaznosti na to i předložený příkaz ÚMČ Brno-střed z č.l. 645. V této souvislosti soud prvního stupně poukázal, že s ohledem na obsah těchto rozhodnutí je zřejmé, že tato rozhodnutí nepředstavují překážku věci rozhodnuté, jak bylo argumentováno obhajobou, neboť z těchto rozhodnutí je zřejmé pouze tolik, že příslušné správní řízení vedené před Úřadem městské části Brno-střed pod sp. zn. 2060/MCBS/2021/0153334 bylo zastaveno usnesením z 20. 7. 2023, neboť odpovědnost za přestupek zanikla a uvedené procesní rozhodnutí pak bylo v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutím Magistrátu města Brna, odborem vnitřních věcí, z 26. 10. 2023.
29. K tomu odvolací soud dodává, že při řešení celé situace bylo třeba vyřešit otázku, co se rozumí pravomocným rozhodnutím o přestupku. Lze konstatovat, že není pochyb o tom, že rozhodnutím o přestupku se rozumí nepochybně rozhodnutí, kterým přestupkový úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku a uložil mu za tento přestupek správní trest. Jistý problém mohou pak představovat jiná rozhodnutí, která byla učiněna v řízení o přestupku a kterými nebyl obviněný uznán vinným. Z pohledu trestněprávní teorie, která je použitelná, do jisté míry, i pro oblast přestupků, je třeba mít za to, že za taková rozhodnutí lze považovat i určitá rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení, když je ovšem třeba vždy posuzovat důvod zastavení řízení o přestupku (§ 86 zákona č. 250/2016 Sb.). Jinak řečeno, lze mít za to, že nikoliv každé rozhodnutí o zastavení řízení o přestupku představuje pravomocné rozhodnutí o přestupku, které je nutno vzít v úvahu při posuzování zásady ne bis in idem a ustanovení § 11 odst. 1 písm. k) trestního řádu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. 5. 2018, sp. zn. 7 Tdo 576/2018). Z povahy rozhodnutí o zastavení řízení o přestupku je třeba mít za to, že takovým rozhodnutím o přestupku by bylo rozhodnutí o zastavení řízení o přestupku podle § 86 odst. 1 písm. a), b), c) zákona č. 250/2016 Sb.. Je tomu tak proto, že tímto rozhodnutím správní úřad rozhodl, že skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem, skutek nespáchal obviněný z přestupku, spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno. Povaha těchto rozhodnutí je taková, že jimi bylo fakticky rozhodnuto o vině obviněného a v rámci trestního řízení by odpovídající výraz našly po zahájení trestního stíhání či nápadu obžaloby či návrhu na potrestání v rozhodnutí o zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu (rozhodnutí v přípravném řízení), v rozhodnutí o zastavení trestního stíhání podle § 188 odst. c) trestního řádu (předběžné projednání obžaloby) či ve zproštění obžaloby podle § 226 písm. a), b), c) trestního řádu (rozhodnutí v hlavním líčení). Takovým rozhodnutím pak není ovšem rozhodnutí ÚMČ Brno-střed z 20. 7. 2023 a navazující rozhodnutí Magistrátu města Brna z 26. 10. 2023 o zastavení řízení o odpovědnosti za přestupky podle § 86 odst. 1, písm. h) zák. č. 250/2016 Sb., neboť odpovědnost za přestupek zanikla uplynutím promlčecí doby, neboť takové rozhodnutí nepředstavuje meritorní rozhodnutí ve věci. Je tomu tak proto, že při zastavení řízení o odpovědnosti za přestupky podle § 86 odst. 1, písm. h) zák. č. 250/2016 Sb., se nevydávalo žádné formální rozhodnutí, takže se nemohlo jednat o „konečný osvobozující nebo odsuzující rozsudek“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, jenž by zakládal překážku věci rozhodnuté (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2011, sp. zn. 6 Tdo 152/2011). Stejný závěr je pak možno vztáhnout k předloženému příkazu ÚMČ Brno-střed

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

z čl. 645, kde bylo následně zastaveno řízení dle ust. § 86 odst. 1, písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky z důvodu zániku odpovědnosti obviněného za přestupek. Tato rozhodnutí jsou z pohledu ustanovení § 11 odst. 1 písm. k) trestního řádu zcela bez významu, když v dané věci nedošlo k rozhodnutí o přestupku, věc byla totiž odložena, což nepředstavuje meritorní rozhodnutí o vině či nevině obviněného tímto jednáním. Jinak řečeno, takové rozhodnutí nemá povahu odsuzujícího či osvobozujícího rozsudku ve smyslu čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, jenž by zakládal překážku věci rozhodnuté (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2011, sp. zn. 6 Tdo 152/2011). Na základě všech shora rozepsaných skutečností byl proto výrok o vině obžalovaného v napadeném rozsudku odvolacím soudem jako správný potvrzen.

30. Pokud se týče otázky trestu, potom zde odvolací soud souhlasil s postupem soudu prvního stupně, pokud ten uložil obžalovanému správně trest odnětí svobody, který také dostatečně odrážel společenskou škodlivost trestných činů, kterých se dopustil. Při rozhodování o jeho výši soud prvního stupně nepochybil, jestliže obžalovanému uložil výše uvedený trest odnětí svobody, neboť tento, co do druhu a výměry, odpovídá hlediskům uvedeným v § 38 odst. 1 trestního zákona a § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, takže pokud se týče otázky uloženého trestu odnětí svobody, potom zde musí odvolací soud konstatovat, že se zcela jednoznačně ztotožnil se závěry, které uvádí na příslušné pasáži svého rozhodnutí soud prvního stupně a pro stručnost na ně zcela odkazuje. Obžalovanému byl ukládán úhrnný trest za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž přísnějším z obou sbíhajících se přečinů byl přečin neoprávněného nakládání s osobními údaji dle § 180 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody od jednoho roku do pěti let. Pokud šlo o ukládaný trest odnětí svobody, byl přiléhavý závěr soudu prvního stupně, že vzhledem k rozsahu trestné činnosti, osoby obžalovaného a zvážení možnosti jeho nápravy bylo možné obžalovanému uložit ještě výchovný trest odnětí svobody, který nebude spojen s přímým výkonem, při třetině zákonné trestní sazby, konkrétně tedy ve výměře 27 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v polovině zákonného rozpětí dle § 82 odst. 1 trestního zákoníku, tedy v trvání tří roků. Bylo také zcela na místě, pokud obžalovanému byla podle § 82 odstavec 3 trestního zákoníku uložena povinnost, aby v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.
31. Na druhé straně bylo však zcela na místě odvolání státního zástupce že soud prvního stupně měl kromě trestu odnětí svobody obžalovaného postihnout též trestem v majetkové oblasti. Jestliže soud prvního stupně neuložil obžalovanému peněžitý trest, tak potom odvolací soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně nepřihlédl při ukládání trestu ke všem rozhodným skutečnostem v důsledku čehož byl uložený trest ve smyslu ust. § 258 odst. 1, písm. b), e) trestního řádu nepřiměřeně mírný. Odvolací soud se ztotožnil s argumentací státního zástupce, který navrhoval uložení peněžitého trestu s ohledem na zavrženíhodný, promyšlený a dlouhodobý charakter jeho trestné činnosti, že obžalovaný se po celou dobu přípravného řízení i před soudem prvního stupně odmítl vyjádřit ke svým majetkovým a osobním poměrům, zaměstnání, výši příjmů i dosaženému vzdělání. V této souvislosti státní zástupce přiléhavě poukázal, že i bez ochoty obžalovaného cokoli sdělit orgánům činným v trestním řízení bylo možno vyjít ze skutečnosti, že obžalovaný byl v době páchání trestné činnosti vlastníkem několika motorových vozidel, aktuálně je na něj evidováno vlastnické právo k objektu vedeném na LV XXXXX v k. ú. XXXXX, okres XXXXX, nejsou na něj evidovány žádné exekuce. Z výpisu z katastru nemovitostí je zřejmé, že je u jména obžalovaného uveden vysokoškolský titul Ing., lze tedy vycházet z toho, že obžalovaný má vysokoškolské vzdělání a tomu odpovídající možnost zaměstnání a výdělku. Dále je ze spisového materiálu zřejmé, že obžalovaný je držitelem zbrojního průkazu č. AL 489172 (skupiny ABDE) a velkého množství zbraní, kdy se jedná o celkem 25 ks revolverů, brokovnic, samonabíjecích pušek, kulovnice aj. Odvolací soud při určení výše denní sazby vycházel z odhadu příjmů a majetku obžalovaného z výše rozepsaných zjištění a podle § 68 odst. 4 trestního zákoníku mohou být pro

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

účely uložení peněžitého trestu stanovil výši denní sazby ve výši 500,-Kč. Při výměře denních sazeb pak odvolací soud se ztotožnil s odvolacími námitkami státního zástupce, že s ohledem na celkový charakter trestné činnosti, prvky msty a přístup obžalovaného k celému trestnímu řízení, kdy se k jednání ani nedoznal, ani jej nelitoval, a neprojevil tak žádnou sebereflexi, bylo na místě ukládání, kromě podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, také trestu peněžitého dle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a to ve výměře 200 denních sazeb.

32. V souladu se zákonem bylo rozhodnutí soudu prvního stupně v rámci adhezního řízení, kde i přes shora vytýkaná procesní pochybení dospěl k závěru se poškození M.J. a T.P. se řádně a včas se svými nároky na nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč, že u těchto osob jednání obžalovaného vedlo i ke vzniku vážné újmy na právech a oprávněných zájmech těchto osob, že byl na straně těchto poškozených prokázán vznik nemajetkové újmy, která vznikla zaviněním obžalovaného a v příčinné souvislosti s projednávanými skutky. Byl zcela logický závěr soudu prvního stupně, že s ohledem na intenzitu nastalé nemajetkové újmy u poškozených M.J. a T.P., že odčinění této újmy jinou, než peněžitou formou, nepřichází do úvahy a nebylo by dostatečné a adekvátní k náhradě nemajetkové újmy. Bylo také zcela přiléhavé stanovení částky, která by vyvážila dopady trestního jednání obžalovaného do osobnostní sféry poškozených částkou 25 000 Kč, kterou byl obžalovaný podle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázán povinností nahradit každému z těchto poškozených nemajetkovou újmu v uvedené výši 25 000 Kč a v intencích § 229 odst. 2 tr. řádu pak byli oba poškození se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy odkázáni na občanskoprávní řízení. Vznik vážné újmy z pohledu stanovení § 180 odst. 1 i ustanovení § 181 odst. 1 trestního zákoníku naopak nebyl v trestním řízení prokázán u svědků M.H. a A.V. a v souvislosti s tím tedy soud prvního stupně ani z pohledu adhezního řízení neměl za prokázané, že by jednání obžalovaného vůči těmto dvěma osobám znamenalo intenzivní zásah do jejich osobnostní sféry.
33. V návaznosti na to, co je výše rozvedeno tedy odvolací soud i z důvodu přehlednosti podle § 258 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 trestního řádu se z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek zrušil v celém výroku o trestu a sám rozhodl ve shodě se soudem prvního stupně tak, že uložil obžalovanému znovu úhrnný trest odnětí svobody ve stejné výměře a ze stejných důvodů jak rozepsal soud prvního stupně v napadeném rozsudku. Nově pak podle § 67 odst. 2 písm. a) a § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb, kdy jedna sazba činila částku 500 Kč, tedy celkem 100.000 Kč.
34. Odvolání obžalovaného J.F. bylo podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b), cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat** dovolání (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 16.01.2025

JUDr. Vlastimír Čech v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová